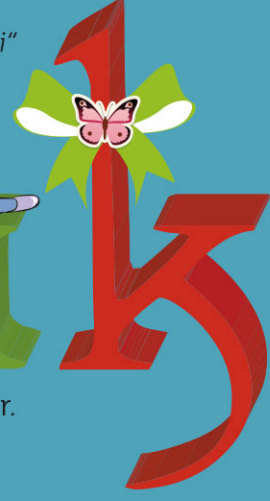


ISSN:2791-9609



"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

somuncubaba
İLİM KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGİSİ

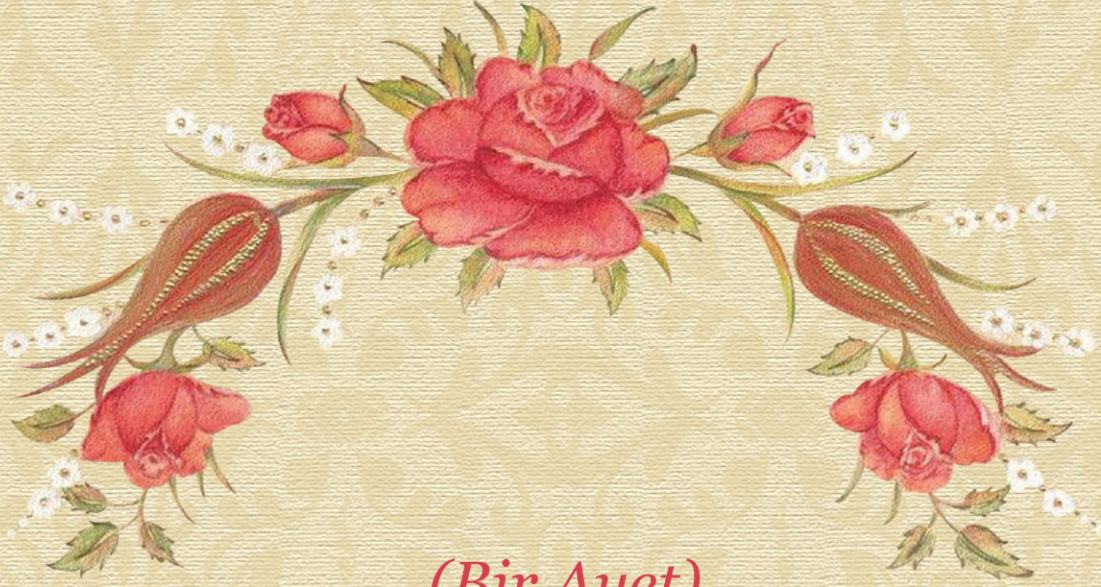


Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

OCAK 2026 / Yıl: 32 - Sayı: 303





(Bir Ayet)

“Kullarıma söyle, sözün en güzelini söyleyinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.”

(15/İsrâ, 53)



(Bir Hadis)

“Enes (r.a.) şöyle demiştir: ‘Rasûlullah (s.a.v.) bana; ‘Yavrucuğum! Kendi ailenin yanına girdiğinde onlara selâm ver ki, sana ve ev halkına bereket olsun.’ buyurdu.” (Tirmizî, İsti’zân 10)



Editör'den Merhaba

Ailede Sevgi Dili

Sevgili çocuklar, merhaba!

Bu ayki dergimizde unuttuğu çok güzel bir konudan bahsedeceğiz: Ailede Sevgi Dili!

Peki, sevgi dili ne demektir?

Sevgi dili, tıpkı konuştuğumuz Türkçe gibi bir "dil" değil. Sevginin nasıl gösterildiğini anlatan özel bir davranış biçimidir. Yani kalbimizle konuşmanın yolu! Rabb'imiz Kur'an-ı Kerim'de, aileyi insanlar için bir huzur yuvası olarak anlatır. Annemiz, babamız, kardeşlerimiz... Hepsi Allah'ın bize verdiği en değerli hediyelerdendir. Bu yüzden aile içindeki sevgiyi korumak, tıpkı bir çiçeği sulamak gibidir. Ne kadar özen gösterirsek, o kadar güzelleşir.

"Canım annem, seni çok seviyorum.", "Baba, iyi ki varsın.", "Abla, bana yardım ettiğin için teşekkür ederim." İşte bunlar kalpten çıkan güzel sözlerdir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Güzel söz sadakadır." buyuruyor.

Demek ki sevgi dolu konuşmak, hem kalbimizi hem de ailemizi güzelleştiriyor.

Sevgi bazen bir sözü bile gerektirmez.

- Annenize sofrayı kurarken yardım etmeniz,
- Babanız yorgunken ona bir bardak su getirmeniz,
- Kardeşinize oyuncağınızı paylaşmanız...

İşte bunların hepsi sevginin davranış halinde konuşmasıdır.

Sevgili Peygamberimiz çocukları sever, başlarını okşar, onlarla oyun oynardı. Kız torunlarını görünce ayağa kalkar, onları kucaklardı. O bize sevginin yalnızca sözle değil, davranışla da gösterilmesi gerektiğini öğretti.

Hadi şimdi kendi evimize bakalım. Evde sevgi dilimizi şöyle güçlendirebiliriz:

Birbirimize selâm verelim. Yemekten önce "Bismillah", sonra "Elhamdülillah" diyelim. Hata yapanı kırmadan uyaralım. Küçük sürprizlerle sevdiklerimizi mutlu edelim.

"Bugün ailem için ne güzellik yapabilirim?" diye düşünelim.

Unutma sevgili arkadaşım;

Sevgi, evimizi cennetten bir köşeye çeviren ışık gibidir.



ISSN: 2791-9609



Somuncu Baba Çocuk Dergisi
OCAK 2026 Yılı: 32 Sayı:303

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

**İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni**
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulusi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Hulusi KESKİNTEPE
Ayhan İŞCEN

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulusi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

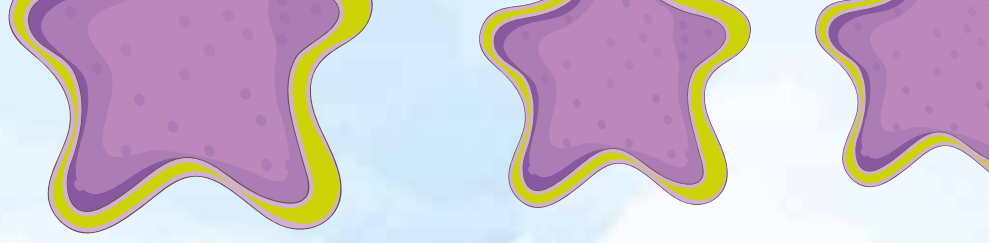


Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hulusi Efendi Cad.
No: 41 (44700) Darende / MALATYA
Tel: (422) 615 15 00
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

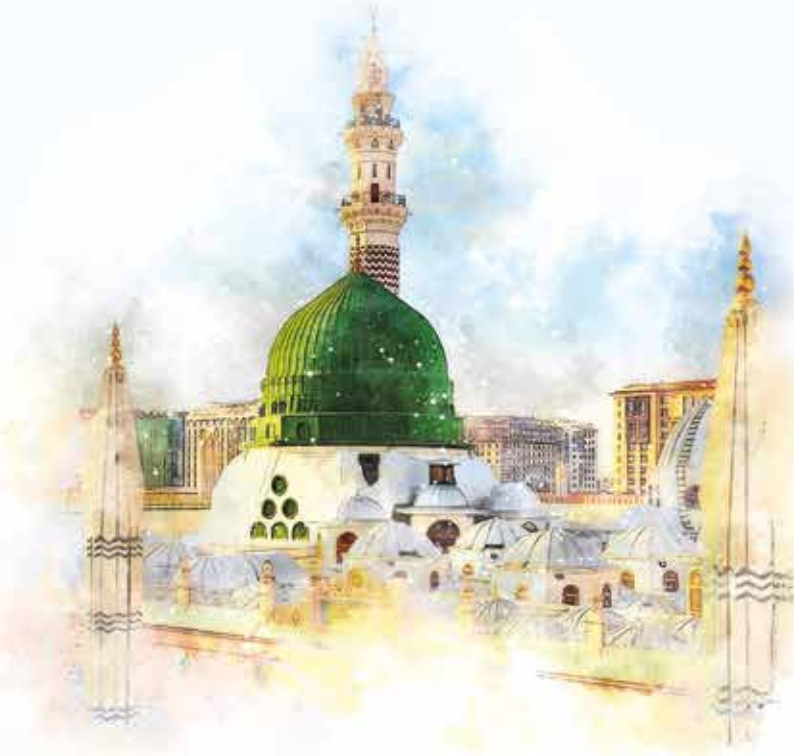
İçindekiler

Sevgi, Saygı ve Huzur	4
Sırrı ER	
Kardeş Sevgisi.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Kaplumbağalar.....	8
Hamidullah HALICI	
Ailede Mutluluk ve Huzur Sözcükleri.....	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Minik Cıvcıvlar	12
Raziye SAĞLAM	
Çölün Kalbindeki Yıldız	14
Erbay KÜCET	
Nerede Bu Kuşlar	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Şırnak.....	18
Tarihte İlginç Vakıflar / Nehir Kenarına	
Namazgâh Yaptıran Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Osmancık	22
İsmail ÇOLAK	
Sabretmek.....	24
Erdal KARASU	
Peygamber Efendimiz'in Çocuk Sevgisi.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Renkli Balonları Olan Çocuk.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Havuç.....	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler	32



Sevgi, Saygı ve Huzur



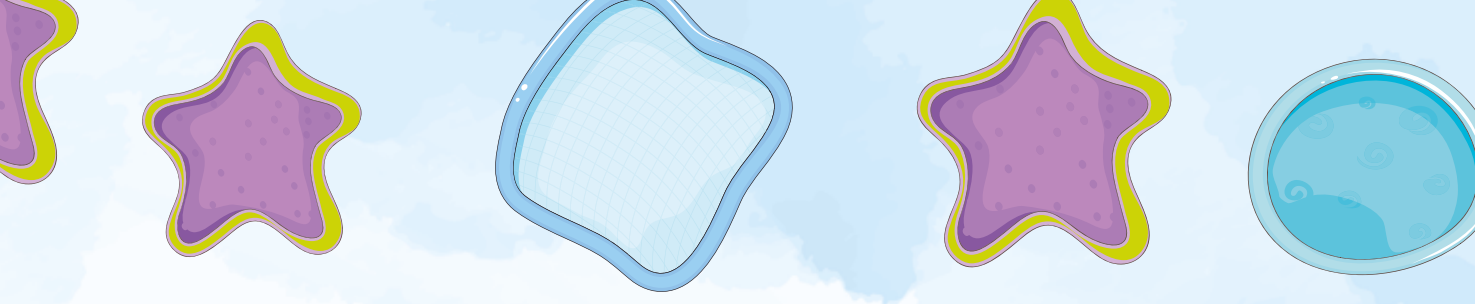
Sevgili çocuklar;

Sevgili Peygamberimiz her yönden mükemmel bir insandı. Kendisine kötülük edenlere bile iyilik ederdi. Başkalarının kusurlarını araştırmazdı. Kimseyi, başkalarının içinde

küçük düşürmezdi. Gururlu ve kibirli değildi. İnsanlar arasında zengin-fakir ayrımı yapmazdı.

Hız. Muhammed (s.a.v.), çok temiz giyinirdi. Yemekten önce ve sonra ellerini yıkardı. Bu





güzel alışkanlığı herkese tavsiye ederdi. Her gece yarısı kalkar, Allah'a ibadet ederdi.

Peygamberimiz, o kadar doğru sözlü biriydi ki, ömrü boyunca hiç yalan söylememişti. Kendisine güvenilen bir insandı. Bazı insanlar paralarını ve kıymetli mallarını O'na emanet ederlerdi. O da kendisine verilen emanetleri korur, ne zaman isterlerse verirdi. Mekke'den Medine'ye hicret edeceği zaman, kendisinde bulunan emanetleri, sahiplerine vermesi için Hz. Ali'ye teslim etmişti. Peygamberimiz (s.a.v.)'i gören herkes ondaki ahlâk güzelliğine hayran olurdu. Hizmetçisi olan Hz. Enes şöyle söylüyor: "Ben Allah'ın Rasûlü'ne on yıl hizmet ettim. Yaptığım bir iş için "Niçin böyle yaptın?" Yapmadığım bir iş için de "Niçin yapmadın?" demedi. Peygamberimiz kadınlara değer verir, onlara şefkatle davranılmasını emrederdi. O dönemde, aşağılanan ve bir eşya gibi alınıp satılan kadınları bu durumdan O kurtardı. Onlara gerçek değerini verdi.

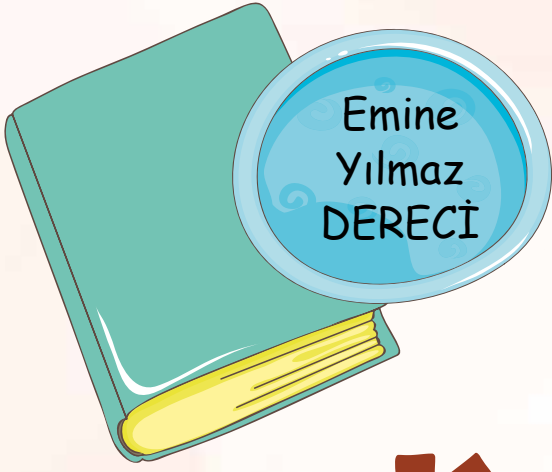
Peygamberimiz çocukları çok severdi. Onlara her zaman ilgi gösterir, hediyeler verir, gönüllerini alırdı. Uzun bir yolculuktan dönüyor bile olsa, yolda çocuklara rastlarsa dururdu. Onlara selâm verir, onlarla konuşur ve şakalaşırdı. Çocuklar da Peygamberimiz (s.a.v.)'i çok severlerdi. O'nun geçeceği yolda beklerler, görür görmez O'na koşarlardı. Peygamberimiz de, çocukların gönüllerini hoş ederdi. Peygamberimiz, Allah'tan ilk emir geldiği zaman telâşlanmış ve hemen evine gitmişti. Olanları, eşi Hz. Hatice'ye anlatınca, Hz. Hatice O'na şöyle cevap vermişti: "Sen, daima

iyiliksever, fakir ve muhtaçlara yardım eden birisisin. Muhakkak Allah, seni yalnız bırakmayıp, destekleyecektir." Hz. Hatice'nin sözlerinden şunları anlıyoruz: Hz. Muhammed (s.a.v.) peygamber olmadan önce de en güzel ahlâka sahip bir insandı. Temizliği, doğruluğu ve dürüstlüğü ile herkese kendini sevdirmişti. Peygamberimiz çok sade giyinir, süslü ve gösterişli elbiselerden hoşlanmazdı. Fakirlerle birlikte oturur, sohbet eder, onlarla beraber yemek yerdi. En fakir insanların evlerine gider, onları ziyaret ederdi.

Bir gün bir adam, Peygamberimiz'i ziyaret etmek için yanına gelmişti. Peygamberimiz (s.a.v.)'i görünce heyecanlanmış ve titremeye başlamıştı. Peygamberimiz adamın heyecanlandığını görünce ona şöyle demiştir: *"Arkadaş titreme, ben kral değilim. Ben Kureyş'ten kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum."*

Peygamberimiz'in güzel ahlâkı her zaman bize örnek olmalıdır. Bizim görevimiz, her hareketimizde O'na benzemeye çalışmaktır. O, bizim peygamberimizdir. Bizim için en güzel örnek olan Peygamberimiz, son peygamber olarak, insanlara Allah'ın emir ve yasaklarını bildirmiştir. O, bütün insanların mutlu olmaları için gayret etmiştir. İyilikleri yaymada, kötülük ve çirkinlikleri önlemede hiçbir karşılık gözetmeden çalışmıştır. O, "âlemlere rahmet olarak" gönderilmiştir.

Bizim iyiliğimiz için çalışan, büyük insan ve son peygamber olan Peygamberimiz'i sever, sayarız. O'nu saygıyla anarız.

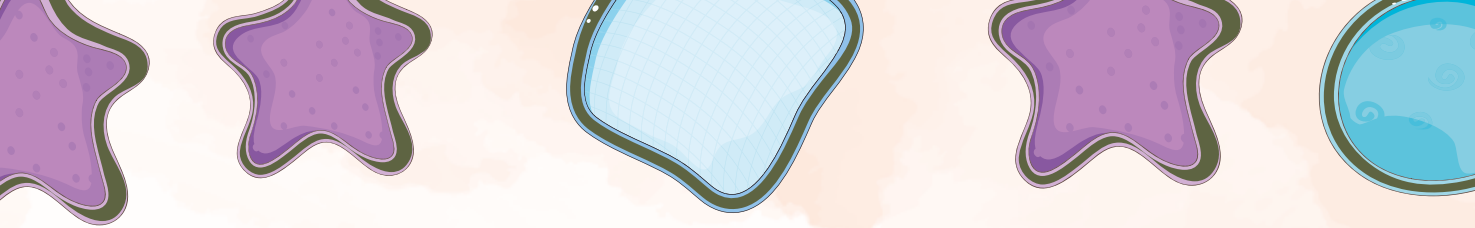


Kardeş Sevgisi



6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



O zamanlar beş yaşımdaydım. Hep bir kardeşim olsun istiyordum, beraber oynayacağım bir kardeş. Kardeşim olsun diye bazı günler Allah'a dualar ediyordum. Bana bir kardeşim olacağı söylendiğinde sevin-cimden havalara uçmuştum. Nihayet beklediğim oyun arkadaşım geliyordu. Tüm aile heyecanla gelişini bekliyorduk.

Günlerden bir gün annem hastaneye yattı. Birkaç gün içinde kardeşimle eve geleceği söylendi. Onu heyecanla bekliyordum. Babaannemle bahçelerde dolaşırken kardeşime vermek için papatyalar bile toplamıştım. Artık elimde çiçeklerle kardeşimi görmeye hazırdım.

Annem eve döndüğünde kundaklara sarılmış bir bebek gördüm. Yüzü buruş buruş, gözleri kapalı olan bu bebek minicikti. Ağlayıp duruyordu. Üstelik el üstünde tutuluyordu. Arada gaz çıkarırken kusuyor, üstünü başını kirletiyordu. Hayalimdeki kardeş profili ile uzaktan yakından ilgisi yoktu. Büyük bir hayal kırıklığına uğramıştım. Birkaç kere ağzımı açacak oldum, "Bu nasıl kardeş?" diye. Hemen susturdular beni, "O daha küçük" diye. Ev halkının ilgisini hemen üstüne çekmeyi başarmıştı. Yüzüm asık, papatyaları anneme verdim.

Evde gece gündüze karışmıştı. Geceleri bile ilgi gören bir bebek vardı. Ne de bilmiş! Bir de küçük diyorlardı.

Arada sırada benim için, kardeşini

kıskanıyor galiba gibi sözler duysam da bunu kabul etmiyordum. Anneme, babama onunla ne zaman oynayacağımı soruyordum. Hep "Büyüyünce..." diyorlardı. Peki bu bebek ne zaman büyüyecekti? Kardeş istediğim için kendime kızarmıştım.

Aradan günler geçti. Kardeşim ilk güldüğünde şaşırmıştım. Bana bakıp gülüyor, sanki ben senin en iyi arkadaşın olacağım diyordu. Sonraları gözleri ile beni arar oldu, beni gördüğünde çok mutlu oluyordu. Ben de onu sevmeye başlamıştım. İleriki aylarda emekledi. Sonra da ilk adımını bana doğru attı. O kadar mutluydum ki. Odanın içinde yardımımıyla yürüdü. Yürümeyi ilerletince ayağıyla topa vurmaya başladı. Kardeşim hızla büyüyordu. Ben de onunla beraber vakit geçirmeyi çok seviyordum.

Şimdi ben on beş, o on yaşında. Beraber top oynuyor, bisiklete biniyor, dertleşiyoruz. O benim sırdaşım, yoldaşım, can arkadaşım, canım kardeşim. Onu çok seviyorum.

Hamidullah
HALICI

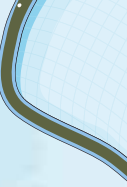
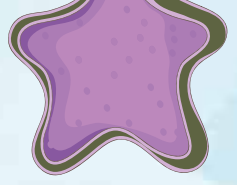
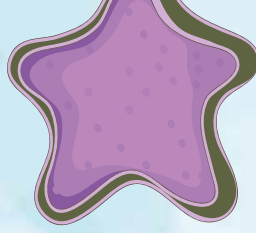
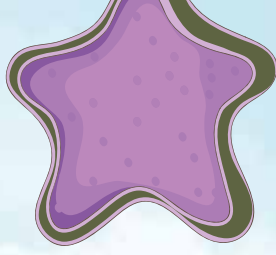
Hayvanları Tanıyalım

Kaplumbağalar



8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Kaplumbağalar çok eskiden beri yaşayan, yavaş hareket etmeleriyle tanınan sevimli hayvanlardır. Hem karada hem suda yaşayan türleri vardır. Sırtlarında onları koruyan sert bir kabuk bulunur. Bu kabuk, kaplumbağanın âdeta evi gibidir.

Kaplumbağaların kabukları onları;

- Yırtıcılardan,
- Düşmelere ve darbelere,
- Tehlikeli durumlardan korur.

Korktuklarında kabuklarının içine saklanabilirler. Kaplumbağalar;

- Göletlerde ve nehirlerde (su kaplumbağaları),
- Ormanlarda ve bahçelerde (kara kaplumbağaları),

• Denizlerde (deniz kaplumbağaları) yaşayabilirler.

Çoğu kaplumbağa;

• Marul, salatalık, otlar gibi bitkiler, bazı türler ise küçük böcekler veya balıklar yiyebilir.

Kaplumbağalar yumurta ile çoğalır. Yavru rular yumurtadan çıktıklarında hemen kendi başlarına yaşamayı öğrenirler. Doğduklarında çok minik olurlar.

• Çok sakın ve zararsızdırlar,

• Doğayı dengede tutarlar,

• Binlerce yıldır dünyamızda yaşayan çok özel canlılardır.



Naciye
BEYZA

Ailede Mutluluk ve Huzur Sözcükleri

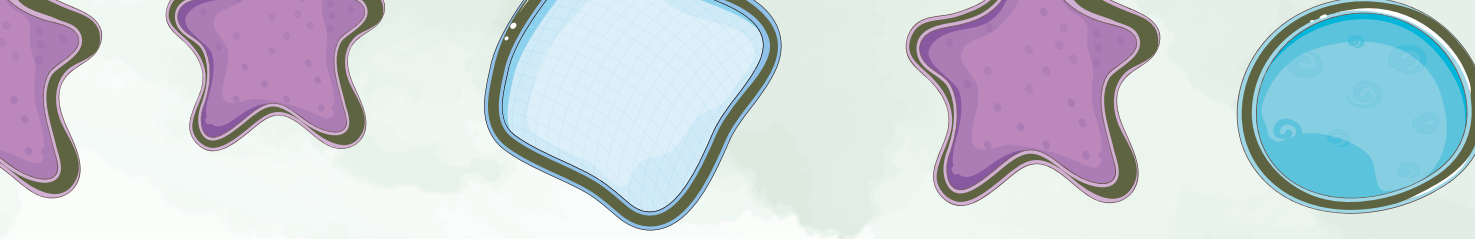


Evimizde, ailemizde kullandığımız kelimeler çok önemlidir. Bazı kelimeler vardır ki, onları söylediğimizde herkes memnun, mutlu olur. İşte bunlara mutluluk ve huzur sözcükleri diyoruz. Lütfen, teşekkür ederim, özür dilerim, eline sağlık, seni

seviyorum, kusura bakma vb.

Bu kelimeler küçük gibi görünse de kalpleri büyütür. Ailemizde sevgiyi çoğaltır. Evimizde; annemiz, babamız, kardeşlerimiz en çok da biz çocuklar bu sözcükleri





kullanmalıyız. Çünkü güzel konuşmayı öğrenmek küçük yaşta başlar.

Bu güzel sözcükleri ne zaman kullanabiliriz? Örneğin bir şey isterken; "Lütfen bana su verir misin?", yardım alınca; "Teşekkür ederim babacım.", bir hata yaptığımızda; "Özür dilerim, istemeden yaptım.", güzel bir yemekten sonra; "Eline sağlık anneciğim." gibi.

Bu sözler kullanıldığında herkes daha mutlu olur. Kavga azalır, sevgi çoğalır. B yüklerimiz bize daha çok güvenir.

Hepimiz bazen sinirlenebiliriz. Kardeşimiz oyuncağımızı kırabilir, annemiz bir şeye izin vermeyebilir ya da babamız istediğimiz bir şeyi almayabilir. Ama sinirlenince bağırarak, öfkelenmek, kırmak veya üzme doğru değildir.

Peki, ne yapabiliriz?

Derin bir nefes alabiliriz. Odadan çıkıp biraz bekleyebiliriz. Konuşunca sinirim geçer diyebiliriz. Abdest alabilir, dua edebiliriz. Çünkü sakın kalabilmek bizi daha güçlü ve sevilen biri yapar.

Bir atasözümüzde; "Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır." denilmektedir. Gönül alıcı, gönül yapıcı sözler karşımızdaki kişi daha kolay ikna eder. Çünkü herkes tatlı dille söylenenlerden etkilenir. Güzel konuşarak, anlatarak çözülemeyecek sorun yoktur. Tatlı dil sevgiyi büyütür, kuvvetlendirir.

Ailemiz bizi en çok seven insanlardır. Annemiz, babamız kardeşlerimiz, ailemizdeki büyüklerimiz (dede, nine, anneanne,

babanne)dir. Onlar bizi korur, emek verir, büyütür. Mutlu olmamız için elinden geleni yaparlar. Sevgilerini sadece oyuncak, kıyafet almakla veya beğendiğimiz yemekleri yapmakla değil, bize sarılarak, bizi sevdiklerini söyleyerek de gösterirler. Biz de onları çok severiz. Ama sevgimizi sadece kalbimizde tutmak yetmez. Bazen "Seni seviyorum." dememiz gerekir. Sevgi paylaşıldıkça çoğalır. Seni seviyorum demek kalpten kalbe köprü kurar. Kalplerimizi ısıtır. Gönüllerimizi yumuşatır. Ve aile içinde sevgiyi çoğaltır.

Anne ya da baba çocuğundan bu sözü duyunca mutlu olurlar. Kardeşler arasında sevgi bağı güçlenir. Mesela; sabah uyanınca "Günaydın babacığım seni seviyorum." Okula giderken; "Anneciğim hoşça kal seni çok seviyorum". Kardeşine sarılırken; "Sen benim canımsın." dedemizin ninemizin elini öpüp "İyi ki varsınız." diyebiliriz.

Bu güzel sözcükleri kalbimize yerleştirip öylece büyümemiz için Allah'a şöyle dua edebiliriz:

"Allah'ım bana güç ver, sabırlı olmayı öğret. Sinirlenince kötü sözler konuşmayayım. Sakin kalayım ve güzel davranayım. Kalbim yumuşak huylu, dilim tatlı olsun.

Allah'ım aileme sağlık, bereket, mutluluk, huzur ver. Kalbimi sevgiyle doldur. Anne babama kardeşlerime karşı her zaman güzel davranmamı sağla. Onları her zaman seveyim, onlarla iyi geçineyim." Âmin.

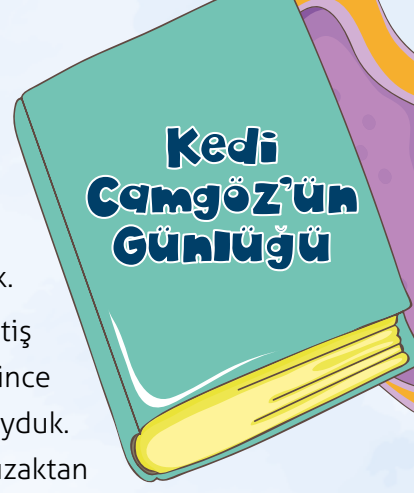
Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Minik Cıvcıvlar



12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Sevgili çocuk dostlarım;

Uzun Kulak sabah erkenden;

- Haydi Camgöz, Çabuk ol, dedi telaşla.

Benim henüz uykum bile açılmamışken Uzun Kulak'taki bu telaş da neyin nesiydi?

- Unuttun mu? Köydeki hayvanlarla otlağa gidilen bayırda kayma yarışı yapacaktık.

- Evet hatırladım, Uzun Kulak ama o öğlende değil miydi?

Uzun Kulak "Off!" der gibi havladı ve;

- Dün köyden Karakaşan gelip "Sabah erken gidelim. Sonra güneş açtığında karlar eriyebilir." demişti ya.

- Tamam, Uzun Kulak hatırladım şimdi.

Kahvaltı yapmadan gitmekten çok hoşlanmasam da mecburen Uzun Kulak'ı takip ettim. Biz çiftlik kapısından çıkmadan, Zeliş arkamızdan seslendi. Elinde bizim kahvaltı tabaklarımız vardı.

- Durun kahvaltı etmeden nereye?

Bu Zeliş ne iyi bir kız. Bizim aç gitmemize gönlü razı olmadı demek.

Bayıra gittiğimizde, arkadaşlarımız gelmiş hazır bekliyordu. Tavuklar, horozlar, iki tane eşek, kazlar, kediler ve köpekler. Herkesin sahipleri kızaklar da getirmiş, hayvanları içine bindirmişti. Takdir edersiniz ki eşekler binemediği için koşarak inecekti bayırdan.

Ömer'in bayrağı sallamasıyla yarış başladı. Uzun Kulak'la ben aynı kızaktaydım. Kimi kızaktan düşerek bembeyaz karların içinde yuvarlanıyor, kimi sevinç çığlıkları atarak koşuyordu. Her tarafımız kar olmuştu

ve biz çok eğleniyorduk.

Uzun Kulak'la ben bitiş çizgisine yaklaşıncı ince bir "Ciik! Ciik!" sesi duyduk. Uzun Kulak ayağını kızaktan çıkararak fren yaptı ama o hızla duramadığımız için kızakla birlikte tepetaklak olduk. Kara bulanmış bir halde, sesin sahibini aramaya başladık. Biraz ileride gövdeleri kara gömülmüş, soğuktan titreyen minicik iki tane civciv gördük. Hemen boyunlarından tutarak çıkardık ve pistin dışına taşıdık. Orda kalırlarsa ezilebilirlerdi.

Uzun Kulak;

- Bu minicik halinizle ne işiniz var burada, diye çıkıştı.

Civcivler çok korkmuşlardı. Biri kesik kesik;

- Biz, biz annemizin peşinden gelmek istedik ama kara batınca yürüyemedik.

O sırada irice bir tavuk telaşla geldi yanımıza ve civcivlerini kanatlarının arasına alarak

- Minik yavrularım! Siz nasıl geldiniz buraya?

Uzun Kulak soğuktan titreyen civcivlerin konuşmasına fırsat vermeden;

- Seni takip etmişler, dedi.

Anne tavuk gözleri dolarak bize çok teşekkür etti. Bu arada bütün hayvanlar da bitiş çizgisine varmadan bizim yanımıza gelmişti. Yarışın galibi yoktu ama civcivleri kurtardığımız için herkes bizi alkışlıyordu.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...



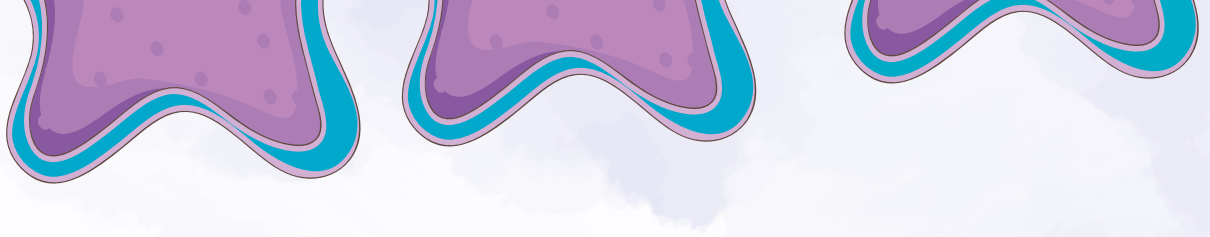
Erbay
KÜCET

Çölün Kalbindeki Yıldız



14

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Bir varmış, bir yokmuş. Uçsuz bucaksız bir çölün olduğu yerde, geceleri yıldızların yeryüzüne inip kumların üzerine serildiğine inanılan Kerbelâ adında sessiz bir diyar varmış. Bu diyarda, kalbi sevgiyle dolu, cesur mu cesur bir yolcu ilerliyormuş. Adı Hüseyin'miş. O, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in torunuymuş. İnsanlara kötülük yapılmasın, kimseye haksızlık edilmesin diye yola çıkmış.

Hüseyin ile birlikte ailesi ve onu seven bir grup iyi insan varmış. Çölde yürürlerken rüzgâr onlara şarkılar söylüyor, gece yıldızları yollarını aydınlatıyormuş. Ama bir gün, kötü niyetli bir kralın askerleri onların yolunu kesmiş. Bu askerler, Hüseyin'in kendilerine boyun eğmesini istiyormuş. Fakat Hüseyin yumuşak bir sesle şöyle demiş:

"Ben kötülüğe 'evet' diyemem. İnsanlar adaletle yaşamalı."

Askerler, Hüseyin ve sevdiklerinin Fırat Nehri'nden su almalarına izin vermemiş. Çok geçmeden çadırlarda güzel çocukların susuzluk sesleri duyulmuş. Küçük Sükayna, babası Hüseyin'in yanına gelip:

"Baba, su gelir mi?" diye sormuş.

Hüseyin, kızının gözlerini okşayıp gülümsemiş:

"Sabredelim, canım kızım. Cesur kalplerin susuzluğu bile iyilik içindir." demiş.

Ailenin en cesurlarından amca Abbas, çocuklara su getirmek için nehre doğru koşmuş. Fakat ne yazık ki geri dönememiş. Hüseyin, gözlerini göğe kaldırıp:

"Abbas, sen bizim cesaret yıldızımız oldun." diye fısıldamış.

Sonunda kötü askerler Hüseyin'e saldırmış. O ise son nefesine kadar iyilikten, sevgiden, adaletten vazgeçmemiş. Kerbelâ'nın kızgın kumları, onun cesaretini sonsuza kadar saklamış. Gün batınca rüzgâr, Kerbelâ'nın çadırlarının etrafında gezip şöyle demiş:

"Hüseyin, zulme boyun eğmedi. Onun ışığı, iyilik isteyen herkesin yolunu aydınlatacak."

İşte o günden sonra çocuklar, geceleri gökyüzündeki bir yıldızın diğerlerinden daha parlak yandığını söylemişler.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Nerede Bu Kuşlar

Kitabın Adı: Nerede Bu Kuşlar

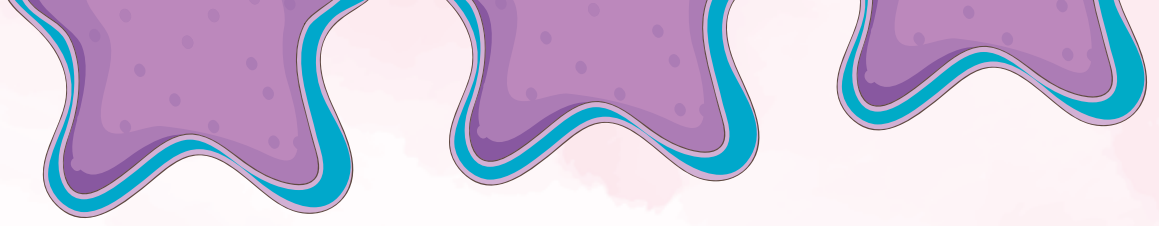
Yazar: Yunus Meşe / **Yayınevi:** Mecaz Çocuk Yayınları

Yayın Yeri ve Yılı: İstanbul/2021

Sayfa Sayısı: 80 / **Yaş Aralığı:** 8+

İşlenilen Konular: Tabiatın kirlenmesiyle yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda kalan kuşlar ve onlara yardım etmeye çalışan Akif ve arkadaşları...





Sona Kalanlar adlı çetenin lideri Akif, "siyah, gri, kahverengi, çirkin soluk binalar"ın arasında gruplar hâlinde yaşadıkları yeri terk eden kuşları görür ve hemen diğer çete üyelerine İlhan ve Arif'e haber verir. Arif ve arkadaşları, kuşların bu hareketine anlam veremez ve onları bulmak için hemen harekete geçerler. Araştırmalarını yapmak için Mogan Gölü'ne giderler. Mogan Gölü, Ankara'ya 20 km uzaklıkta bir havzada yer almaktadır. Bu kısa bilgiden sonra kaldığımız yerden devam edelim.

Arif ve arkadaşları, önce kuşların yuvalarını kontrol etmekle işe başlarlar. Araştırmalarında Cesur Dayı'dan da yardım alırlar. Cesur Dayı demişken onun kahramanlığından bahsetmemek olmaz. Bir gün asıl adı Rahmi olan Cesur Dayı'nın mahallesinde yangın çıkar. Bu yangın, bir ağacın tepesindeki leylek yuvasına ulaşır. Leylekler büyük tehlike altındadır. Mahalleli, farklı yollarla leylekleri kaçırmak istese de başaramaz. Tam bu sırada Cesur Dayı, alevlerin arasından ağaca tırmanır ve leylekleri kurtarır. Ne doğru, ne güzel bir davranış; nasıl büyük bir fedakârlık, değil mi sevgili çocuklar? Cesur Dayı gerçekten de bu ismi hak etmiştir. Sizce de öyle değil mi?

Arif ve arkadaşları, Cesur Dayı'nın da yönlendirmesiyle Mogan Gölü'nün etrafında araştırmalarını sürdürürken bir şey dikkatlerini çeker: Sadece kuşlar değil, adeta bütün hayvanlar kaybolmuştur. Etrafta hiçbir canlının sesini duyamazlar. Derken İlhan,

kurumuş bir ağacın kökleri arasında bir kaşıkgağa ördeği bulur. Hayvanın gagasında plastik bir kelepçe vardır ve maalesef ördek ölmüştür. İlhan bu durum karşısında ağlamaya başlar. Onu teskin eden arkadaşları, kaşıkgağa için bir mezar yaparlar.

Kaybolan kuşların sırrını çözebilmek için gölün altına bakmaktan başka çare kalmamıştır. Bu konuda Melahat Teyze yardımlarına koşar. Melahat Teyze'nin Demir Kaptan adında bir arkadaşı vardır. Melahat Teyze ona bir mektup yazar ve durumu anlatır. Demir Kaptan, Sakar Meke adını verdiği denizaltı ile Arif ve arkadaşlarına yardım eder. Çocuklar bu denizaltı ile gölün altına indiklerinde kuşları görürler. Burası, insanların çevreye verdikleri zararlar yüzünden ölen sayısız kuş ile doludur. Arif ve arkadaşları, gölün altında kuşların hükümdarları ile konuşur ve kuşların neden yeryüzünü terk ettiklerini öğrenir.

Sanırım sizler de tahmin ediyorsunuz kuşların neden dönmediklerini. Bu, tamamen bize bağlı değil mi çocuklar? Dünyamızı plastiklerden, kuşlara ve diğer canlılara zarar veren atıklardan temizlersek ancak özlediğimiz doğal hayata kavuşabiliriz. Nerede Bu Kuşlar adlı kitabımız, çevre duyarlılığı olan çocukların mücadeleleri ile bizlere de örnek oluyor. Sizlerin de hayvan dostu, iyi bir çevreci olmanız dileğiyle... İyi okumalar.

ŞIRNAK

İllerimizi Tanıyalım



Ters Laleler:

Bahar günlerinin gelişiyle açmaya başlayan ters laleler sadece 20 gün boyunca bulundukları yeri şenlendiriyor. O yüzden mümkünse Şırnak gezi planları bahar aylarına denk getirilebilir. Ancak unutmadan söyleyelim, ters laleleri koparanlara “biyolojik çeşitliliği tahrip etme” suçundan 60 bin 163 lira para cezası kesiliyor.



H. Nuh Camii ve Nuh Peygamber Türbesi:

Cami yaşanan tufanın ardından insanlığın ikinci babası olarak anılmaya başlanan Nuh Peygamber’in adına yapılmış. Nuh Peygamber Türbesi de burada bulunuyor. Burası dünyanın en eski türbelerinden biri olarak görülüyor. Zaman içerisinde yapıda bozulmalar meydana geldiği için çeşitli onarımlar yapılarak günümüze kadar ulaşması sağlanmış.



Kızı Medrese:

Kızı Medrese Cizre Beyliği döneminde II. Han Şeref Bey tarafından 14. yüzyılda yaptırılmıştır. Kızı tuğlalardan yapıldığı için Kızı Medrese adını almıştır. Dönemin bölge âlimlerinin yetiştiği yükseköğrenim kurumu görevi üstlenmiştir.

“Şırnak’ın il oluşu 1990 senesinde gerçekleşmiş olsa da bu ilin yer aldığı topraklar, bulunduğu bölge itibarıyla tarihten bu yana pek çok medeniyeti ağırlamış.”





Cizre Ulu Camii:

Bu bölgede bulunan bir kilise, 639 senesinde camiye dönüştürülmüş ve Cizre Ulu Camii adını alarak hizmete açılmış. Caminin minaresi 1156 senesinde yapılmış. Camideki kitabelerden anlaşıldığı üzere bu yapı 1160 senesinde onarılmış ve yeniden inşa edilmiş. Cami 13. yüzyılda ahşap el işçiliği ile yapılmış değerli kapılara sahip.



İsmail Ebu'l-'iz el-Cezeri Müzesi:

12. yüzyılda yaşamış olan İsmail Ebu'l-'iz el-Cezeri'nin anısına, 1997 yılında kurulan müze Cizre'de yer alıyor. El-Cezeri 1136-1206 yılları arasında Cizre'de doğan ve yaşayan mucit ve otomatik kontrol alanının kurucusu olup aynı zamanda "El-Kitab fi'l-Hiyel" yazarıdır. Müzede, bu kitapta yer alan otomatik makinelerin ve robotların kopyaları sergilenirken ayrıca mucidin hayatına ve eserlerine ilişkin bilgi veren paneller de bulunuyor.



Yafes Köprüsü:

Bazıbd Köprüsü olarak da anılan Yafes Köprüsü'nün 12. yüzyılda yapılan köprü şu anda Suriye tarafında kalmış. 12 burçtan oluşan köprü üstünde 8 tane gezegen kabartması yer alıyor. Farklı insan ve hayvan figürleri ile süslenmiş olan Yasef Köprüsü, yapıldığı dönemin taş işçiliği açısından önemli bir değer.

“Şırnak ili Beytüşşebap, Cizre, Güçlükonak, İdil, Silopi ve Uludere olmak üzere altı ilçeye sahiptir.”



Nisa
ERCIYES

Nehir Kenarına Namazgâh Yaptıran Vakıf





Vakfın Adı: Ali Ağa bin Osman Ağa Vakfı

Korucunun Lakabı: Dergâh-ı Ali Gediklilerinden, Yeğen

Kurulduğu Yer: İstanbul

Kuruluş Tarihi: 1180 H./1766 M.

O güzelim Harşit Deresi kenarında, dede torun şöyle bir kır gezisine çıkmışlardı. Dedenin Mustafa'yı bir yere götürmek istediği belliydi:

- Gel seni şu ilerde kalıntısı bulunan tarihî namazgâha götüreyim...

- Namazgâh nedir dedeciğim?

Dedesi, on yaşındaki Mustafa'nın değirmi saçlarını okşarken gülümseyerek cevap verdi:

- Namazgâha, duvarları olmayan açık hava camisi de diyebiliriz. Açık arazide, kırda, bayırda bir set yapıyordu. Üzerine de bir mihrap ve minber konuluyordu.

- Dede...

- Efendim çocuğum?

- Böyle uzak yerlere neden namazgâh

yapmışlar ki?

Dedesi torununun elinden tutmuş, hem artık harabeye dönmüş tarihî namazgâhı gezdiriyor hem de anlatıyordu:

- Evladım... Bu sorunun cevabını en iyi bu namazgâhı buraya yaptıran vâkıf verebilir.

- Nasıl yani?

- Anlatayım güzel yavrum. Osman Ağa oğlu Yeğen Ali Ağa derler. Gümüşhane'nin Torul kazasından İstanbul'da yaşar bir zat varmış. Anlaşılan; Müslümanların her şartta rahat ve güvenli bir şekilde ibadetlerini yapabilmelerine önem verirmiş. Bu sebepten Hicrî 1180, şimdiki takvimle 1766 yılında İstanbul'da bir vakıf kurmuş. Vakfının sene-dine de, nehirde seyahat eden yolcuların Cuma ve Bayram namazlarını kılabilimleri için nehir kenarına namazgâh yapılması şartını koymuş. Bir de imam hatib görevlendirilmiş. Biliyorsun, günlük namazlar tek başına da kılınabilir. Ama Cuma ve Bayram namazları ancak cemaatle kılınır. Bunun için de cami ya da böyle namazgâhlar gerekir... Mustafa için hayli öğretici bir gezinti olmuştu...

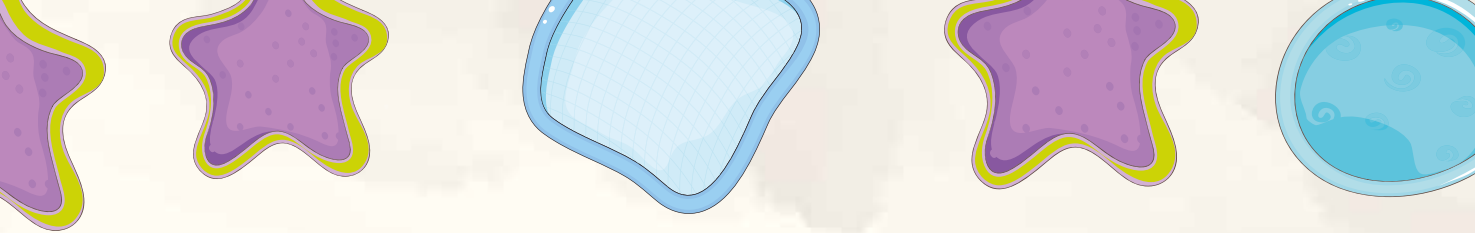
İsmail
ÇOLAK

OsmanCık



22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Osmanlı Devleti'nin kurucusu Osman Gazi, 1258 yılında bugünkü Bilecik ilimizin Söğüt ilçesinde dünyaya geldi. Ertuğrul Gazi'nin küçük oğluydu. Annesi Halime Ana, küçük oğlunu büyük bir titizlikle, iyi bir aile terbiyesiyle yetiştirdi. O, anasının Osmancık'ı, Kara Osman'ı idi. Sürekli dağda, ovada ve obada dolaştığından yüzü ve bedeni güneşten yanmıştı. O yüzden herkes ona "Kara Osman" veya "Osmancık" diyordu. Kara Osman, babasının gözde oğlu, gurur kaynağıydı. O da babası gibi yiğit, cesur ve babacan bir bey olmak istiyordu. Boyun ve beyliğin bütün umudu kendisindeydi. Bunun için de hayırlı bir evlat, yiğit bir savaşçı ve kudretli bir bey olmak en büyük gayesiydi.

Şeyh Edebalı, Dursun Fakih, Muhlis Paşa, Şeyh Elvan Çelebi ve Şeyh Hasan gibi devrin büyük bilginlerinden dersler aldı. İyi bir eğitim gördü. Samsa Çavuş, Konuralp, Akça Koca, Saltuk Alp, Aykut Alp, Abdurrahman Gazi gibi büyük komutanlardan savaş dersleri aldı. Domaniç yaylalarında kılıç kalkan, cirit ve küçük savaş oyunlarıyla büyüdü. Güreşte kimse onun sırtını yere getiremiyor, bilek güreşinde kimse bileğini bükemiyordu. Kayı Boyu'nun usta savaşçıları ve akıncı beylerinin elinde yetişen Osmancık, küçük yaşlardan itibaren güçlü kuvvetli, gözü pek bir delikanlı oluvermişti. Söğüt ve Domaniç'te at sırtında durmadan koşturan, yaylaların temiz havasını ciğerlerine dolduran, berrak sularından içen ve her gün taze süt, kaymak, tereyağı ve peynirle beslenen Osman'ın, yiğit bir genç haline gelmesinden daha doğal bir şey olamazdı.

Ancak bir bey oğlu olmasına rağmen arkadaşları arasında hiçbir zaman böbürlenmez ve kimseyi küçük görmezdi. Arkadaşlarına karşı kaba kuvvet ve şiddete asla başvur-

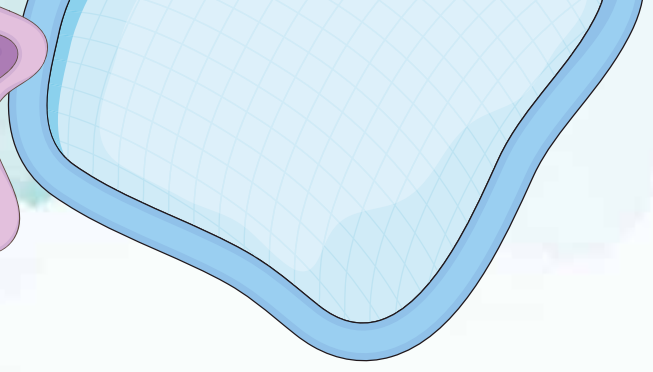
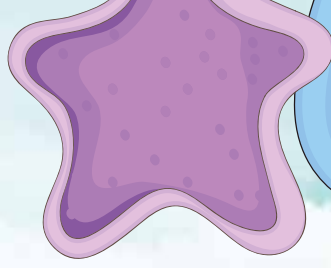
mazdı. Tam bir arkadaş ve dost canlısıydı. Sözleri, hâl ve hareketleriyle örnek bir arkadaş, örnek bir genç ve örnek bir beydi.

Bir seferinde Ertuğrul Gazi, Söğüt'ten Konya'ya, Anadolu Selçuklu Sultanı ile görüşmeye gitti. Bu defaki ziyaretinde, küçük oğlu Osmancık'ı da yanında götürmüştü. Babasının elini tutarak Mevlana'nın Konya'daki büyük dergâhına, yani ibadet, sohbet ve eğitim merkezine gitti. Ertuğrul Gazi, selam verdi ve Mevlana'nın elini öptü. Hal ve hatırını sorduktan sonra sıra küçük Osman'a geldi. Mevlana, onu görünce tebessüm etti. Osmancık, kendisine uzanan mübarek eli büyük bir saygıyla öptü. Mevlana da onu yanaklarından ve alnından öptü. Osman'a şu sözlerle iltifat etti:

- Hoş, şimdi hükümdarlar kendine bir baba bulduysa, biz de kendimize bir oğul bulduk! Osman'ın elinden tuttu ve şu duayı yaptı:

- Mademki bunun oğulları ve torunları bana ve benim neslime inanırlar, sevgi ve alaka duyarlar; o zaman Allah da onların devletlerini yüceltsin ve devamlı etsin!

Duada geçen sözlerle Mevlana Hazretleri bir anlamda, Osman Gazi ve onun soyundan gelecek olan Osmanoğulları'nın dünya çapında büyük bir devlet kuracaklarını müjdelemişti. Osmancık, Söğüt'e döndüğünde hâlâ Mevlana'nın sözleri kulaklarındaydı. Beyliklerinin geleceğiyle ilgili tatlı hayaller kuruyordu. Kişilik, davranış ve manevi yapısının şekillenmesinde en çok da onun katkısı dokundu. "Osman Gazi" konumuna gelmesine vesile olan bu Allah dostuydu. Öğütlerini ömrü boyunca unutmadı, gönlüne ve ruhuna rehber yaptı. Hayatı, beyliği ve hükümdarlığı boyunca daima kılavuz edindi.

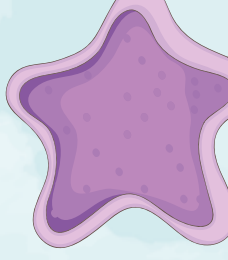
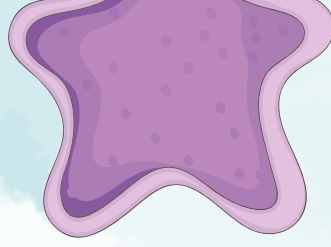
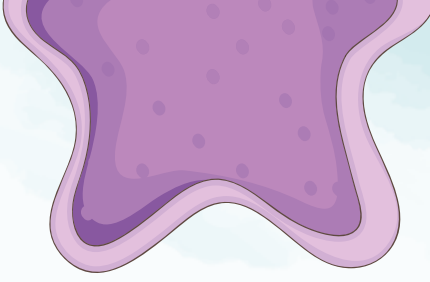


Sabretmek



24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Hayatımız boyunca bir amaç edinir, hayaller kurarız. İyi bir eğitim almak, en iyi okullarda okumak, meslek edinmek, rahat yaşamak için para kazanmak, aile kurmak, sağlıklı ve mutlu olmak ortak amaçlarımızdır. Bunun dışında her bireyin kendine özgü hayalleri vardır. Bu hayalleri gerçekleştirmek için de elimizden gelen her türlü çabayı gösteririz. Ancak bazı hayallerin gerçek olması bizim elimizde değildir. Ne kadar çabalarsak çabalayalım bir noktada sabretmemiz gerekir. Yaşamımız her zaman istediğimiz gibi gitmeyebilir. Hayat hem mutlulukları hem de mutsuzlukları bir arada barındırır. Her zaman aynı mutluluk seviyesinde olamayız. Önümüze birçok zorluk çıkar. Bu zorluklarla başa çıkmaya çalışırken en iyi arkadaşımız sabırdır. Sabır sayesinde huzura erer, güzelliklerin bizi bulmasını bekleriz. Sabrettiğimiz süre yıldıığımız, vazgeçtiğimiz, isyan ettiğimiz anlamına gelmez. Sabır sayesinde güçlenir, zorluklara direniriz. Sabrın ne kadar büyük bir erdem olduğunu en iyi onun hakkında söylenmiş sözler anlatır.

"Sabırla beklemek her kapıyı açar."

"Sabır, karanlık günlere bir ışıktır."

"Sabırla bekleyen, zamanın getireceği güzel ödüller alır."

"Zaman sabrın en iyi dostudur."

"Umutla sabreden hayallerine kavuşur."

"Sabır, ferahlığın anahtarıdır."

"Tükenmeyen sabır mucizeler yaratır."

"Amaca sabırla erişilir, aceleyle değil."

"Sabredenler daima kazanır."

"Sabretmek, umutların tükendiği yerde bile pes etmemektir."

"Sabır, insanın kendi içindeki fırtınayı sakince dindirmesidir."

"Sabır, karanlık günlere bir ışıktır."

"En ağır yara bile sabırla iyileşir."

"Sabır, sadece beklemek değildir; beklerken öğrenmek, gelişmek ve içindeki gücü fark etmektir."

"Sabır, insanın en önemli sınavıdır. Hayat ne kadar zor olursa olsun, sabırla bekleyenler her zaman en güzel sonuçlar elde eder."

"Sabır, en karanlık anlarda bile aydınlığı görebilmek, kaybolduğunda yolunu bulabileceğine inanmaktır."

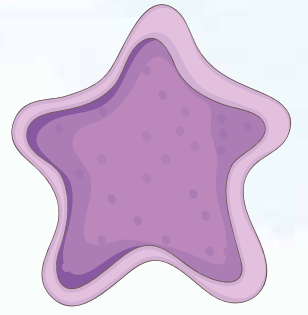
"Sabır, insanın içindeki fırtınayı sakince dindirmesidir."

"Sabret ki her şey hissettiğin gibi olsun, sabret ki her şey gönlünce olsun."

Her biri birbirinden değerli, geçmiş tecrübeleri yansıtan bu sözleri dikkate almalı, hayallerimize ulaşmak için çok çaba sarf etmeli, sabırla beklemeliyiz ki elde ettiğimiz güzelliklerin bir değeri olsun.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

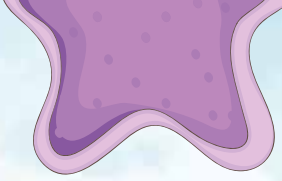
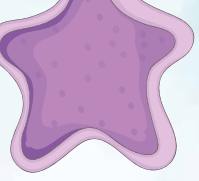


Peygamber Efendimiz'in Çocuk Sevgisi



26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Sevgili arkadaşlar, insanları bir arada tutan en önemli sebep, karşılıklı yararlanma ve dayanışma ihtiyacıdır. Sevginin, dostluğun ve Allah rızasının karışmadığı insan ilişkileri, çıkar ilişkileri olmaktan öteye gidemez.

Sevgi, insanın olduğu her yerde vardır. Ailede olduğu gibi sosyal hayatın da kaynaştırıcı gücü ve mayası sevgidir.

Sevgiyi en geniş anlamda "insanları birbirine yaklaştıran olumlu ve iyi duyguların tümü" olarak tanımlamak yanlış olmaz.

Ana-baba sevgisi, çocuk, kardeş, arkadaş, eş, vatan ve insanlık sevgisi bu duygunun değişik yansımalarıdır.

Sevginin gerçek manada kaynağı Allahu Teâlâ'nın Sevgili Peygamberimiz'e hitaben buyurduğu "*Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım.*" ifadesinde gizlidir.

Âlemlere Rahmet olarak gönderilen Hz. Peygamber (s.a.v.), çocuklara ayrı bir değer verir, her fırsatta çocuklara karşı beslediği sevgi ve merhamet hislerini göstermekten geri durmazdı.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), öncelikle cahiliye döneminden kalma kız-erkek ayrımını ortadan kaldırmıştır.

Bir adam Sevgili Peygamber (s.a.v.)'in yanında oturuyordu. Bir ara bir erkek çocuğu geldi. Adam çocuğu öpüp dizleri üzerine oturttu. Biraz sonra adamın bir de kız çocuğu geldi. Adam onu da yanına oturttu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v.); "Niçin ikisini bir tutmadın?" diyerek adamı uyardı.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), her alanda olduğu gibi çocuklara sevgi, şefkat, merha-

met ve onlara değer verme hususunda da bizlere en güzel örnek olmuştur. O, bu duyguları sadece kendi torunları için değil, diğer çocuklar için de taşımıştır.

Çocuklara olan sevginin en önemli tezahürü, onları öpmektir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'i torunu Hasan'ı öperken gören bir sahabe'nin O'nun bu davranışını yadırgaması üzerine "*Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.*" buyurmuştur.

Sevgili Peygamber (s.a.v.)'in kalbinin sevgi, şefkat ve merhamet hisleriyle dopdolu olduğunun bir başka ifadesi de, oğlu İbrahim'in ölümü karşısında onu bağrına basarak ağlamasıdır.

Yahudi bir babanın oğlu olan ve ezanla dalga geçen Ebu Mahsure'ye kızmak yerine, "Güzel bir ses işittim, kimdi o?" diyerek onu onurlandıran ve sonrasında Müslüman olmasını sağlayıp Kâbe'ye müezzin olarak tayin eden Peygamber Efendimiz'in hoşgörüsü, merhamet ve çocuk sevgisini anlatmaya kelimeler yetmez.

Sevgili arkadaşlar, Peygamber Efendimiz'in bizlere olan tavsiye ve örnek davranışlarını hayatımıza rehber edinmeliyiz. Güvercini vefat eden bir çocuğun evine başsağlığı için gidecek kadar kalbi sevgi ve merhamet duygularıyla dolu olan ve âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz'in yolundan asla ayrılmamalıyız.

Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Renkli Balonları Olan Çocuk



28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026



Çocuk elindeki kitabı bırakıp bahçeye çıktı. Son sayfasına kadar heyecanla okumuş, resimlere merakla bakmış, gülmüş, düşünmüş ve oldukça yorulmuştu. Bahçede oynayan arkadaşlarını görünce biraz mola vermek için dışarı çıktı.

Kitabın son sayfasındaki zebra, öylece çocuğu bekliyordu...

Son sayfaya gelene kadar çocuk; elinde kırmızı bir balon tutan kanguruya, yeşil bir balon tutan sincaba, sarı balon tutan zürafaya ve mavi balon tutan file gülmüş, düşünmüş ve biraz üzölmüştü.

Kırmızı balonu tutan kanguru, ormandaki arkadaşlarıyla oynarken oyunu kaybedince birden sinirlenmiş ve elindeki kırmızı balon patlayıvermişti. İçinden çıkan "özür dilerim" tüm sayfayı dolaşıp ortadan kaybolmuştu.

Sonraki sayfada yeşil balon tutan sincap, ağaçtan düşen fındıkları toplarken elindekileri düşürmüş ve arkadaşı salyangoz ona yardım ederken elindeki yeşil balon patlamıştı. "Lütfen" tüm sayfayı dolaşıp ortadan kaybolmuştu.

Bir sonraki sayfada sarı balonu tutan zürafa, arkadaşı karıncanın verdiği minik papatyayı aldı ve kulaklarından birine taktı. Bu sırada sarı balon patladı ve içinden "teşekkür ederim" kelimeleri çıkarak tüm sayfayı dolaştı.

Sondan bir önceki sayfada kocaman bir fil vardı ve ağzında mavi bir balon tutuyordu. Fil üzüntüyle tek başına yürürken kendisine koşarak gelen tavşanı gördü. Ağzı havuçla dolu tavşan, havuçlardan birini file doğru fırlattı. Havucu tutan filin ağzındaki balon "Pat!" diye patladı. İçinden çıkan "seni seviyorum" kelimeleri tüm sayfayı dolaştı.

Son sayfadaki zebra hâlâ bekliyordu...

Arkadaşlarıyla koşup oynadıktan sonra yorulan çocuk eve geldi. Elini yüzünü yıkayıp odasına geçti ve kitabı eline alıp merakla son sayfasını açtı. Zebra sayfanın ortasında çocuğa bakıyordu. Elinde mavi, yeşil, sarı ve kırmızı balonlar vardı.

"Ne güzel balonlar değil mi zebracık?" dedi çocuk.

Kitabı alıp koşarak salona gitti. Annesine ve babasına balonların içinde ne olduğunu soracaktı. Ne de olsa kendisi, balonların içinde ne olduğunu çoktan öğrenmişti!

Ayşe Gül
PINAR

Havuç



30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | OCAK 2026

Havuç, toprağın altında büyüyen, turuncu rengiyle tanınan sağlıklı bir sebzedir. Hem çıtır çıtır yenebilir hem de yemeklere, çorbalara katılabilir.

Havuç, içinde beta karoten adlı özel bir madde taşır. Bu madde havuca turuncu rengini verir ve vücudun güçlü olmasına yardım eder.

Havuç, göz sağlığına destek olmasıyla bilinir. Bu yüzden çocuklar için sık sık önerilen bir sebzedir.

Havuç deyince akla tavşan gelir! Çünkü çizgi filmlerde tavşanlar havucu çok sever. Gerçekte de zaman zaman havuç yerler ama en sevdikleri şey aslında yeşil otlardır.

Havuç; çiğ olarak atıştırmalık şeklinde, rendelenip salatada, çorbalarda, havuç suyu olarak, hatta kek içinde bile yenebilir!

Havuç, toprağın içine kök olarak büyür. Üstünde ise yeşil yaprakları olur. Yani toprağın altında gizlenen turuncu bir hazine gibidir!





Postlarımızdan İlginç Bilgiler



AHTAPOTLARIN ÜÇ KALBI VARDIR. İKİ KALP, SOLUNGAÇLARA KAN POMPALAR, ÜÇÜNCÜ KALP İSE VÜCUDUN GERİ KALANINA OKSİJEN TAŞIR. İLGİNÇ BİR ŞEKİLDE, AHTAPOT YÜZDÜĞÜNDE ÜÇÜNCÜ KALBI DURUR!



KEDİLER SU İÇERKEN FİZİĞİ KULLANIRLAR. KEDİLER, DİLLERİYLE SUYU HIZLICA YUKARI ÇEKEREK VE YERÇEKİMİYLE AĞIZLARINA TAŞIYARAK İÇME İŞLEMİNİ YAPAR. BU HAREKET, SUYU DÖKMEYİ İÇMELERİNİ SAĞLAR.



SALYANGOZLAR YILLARCA UYUYABİLİR. SALYANGOZLAR, AŞIRI SICAKLIK VEYA KURAKLIK GİBİ ZOR KOŞULLARDA HAYATTA KALMAK İÇİN UYUYABİLİR. BU UYKU HALİ, BİRKAÇ YIL SÜREBİLİR.



KAPLUMBAĞALARIN YAŞI KABUKLARINDAN ANLAŞILABİLİR. KAPLUMBAĞALARIN KABUKLARINDAKİ HALKALAR, BİR AĞACIN YAŞINI ANLAMAK İÇİN KULLANILAN HALKALAR GİBİDİR. BU HALKALAR, YAŞLARINI VE ÇEVRESEL KOŞULLARI ÖĞRENMEK İÇİN KULLANILABİLİR.



Sefa Geldiniz Üç Aylar

Gökler rahmete gark oldu
Sefa geldiniz üç aylar!
İmanın nuru fark oldu
Sefa geldiniz üç aylar!

Yollarınızı gözledik
Her adımını izledik
Bir yıl geçti, çok özledik
Sefa geldiniz üç aylar!

Recep'le kapı açıldı
Karanlığa nur saçıldı
Kevser suyundan içildi
Sefa geldiniz üç aylar!

Üstümüze bir ay doğdu
Işığı zulmeti boğdu
Gökyüzünden rahmet yağdı
Sefa geldiniz üç aylar!

Gönülde açılır güller
Allah'ı zikreder diller
Ne mübarektir kandiller
Sefa geldiniz üç aylar!

Berat ruhlara verir haz
Kulun Miraç'ıdır namaz
Hakk'a eylemeli niyaz
Sefa geldiniz üç aylar!

Siz ne mübarek aysınız
Mümine düşen paysınız
Gönüller ok, siz yaysınız
Sefa geldiniz üç aylar!

Taştı gönülden duygular
Sükût buldu tüm kaygılar
Size binlerce saygılar
Sefa geldiniz üç aylar!

M. NİHAT MALKOÇ



“Bilmiş olunuz ki, ibadetler içinde en muhim olanı beş vakit namazdır. Kıyamet gününde en evvel sorguya ekileceėimiz Allah’ın hakkı, namazdır. Bu sorguda başarıyla cevap verenlere, dünyada iken beş vakit namazı güzelce eda etmiş olanlara mutluluk kapıları açılacak, cevap veremeyenler emekleri boşa gitmiş olacak, bu kapılar kendilerine kapanacak. Kur’an’ın birçok yerlerinde, ‘Namazı dosdoğru kılın.’, ‘Namaza devam edin.’, ‘Namazı dosdoğru kılarlar.’ buyrulması da bundandır.”

Es-Seyyid Osman Hulsi Efendi (k.s.)

